

Forespørgsel. Jeg har selv deeltaget i ikke faa af disse Møder, og jeg er kommen til den Erkjendelse, at det er et almindeligt Ønske, at Afløsningen maa finde Sted. Disse Møder have ikke alene været besøgte af Lærere, men som oftest tillige af ligesaa mange Lægmand, og Ønsket har som oftest været ubtalt eenstemmigt, baade af Lærerne og af Lægmandene. Jeg veed vel, at enkelte Lægmand undertiden have ytret, at man var bange for Afløsningen af Offer og Accidenter, fordi det saa blev slaaet fast, at man skulde give Noget, og bagefter kunde man maaskee alligevel komme til at maatte give Offer. Det er imidlertid en Frygt, som jeg finder ugrundet, idet det jo nemlig, naar et Lovforslag i saa Henseende maatte komme frem, da ligesom deri kunde bestemmes, at det for Fremtiden ikke skulde være til- ladt at modtage Offer og Accidenter. Den Modstand, som Afløsningen af Offer og Accidenter har mødt, er i Reglen heller ikke bleven hentet, hverken fra Lærerne eller fra dem, der skulde have Offer og Accidenter, idet de temmelig eenstemmigt have ønsket, at denne Skik maatte bortfalde. Modstanden maa snarere søges deels hos Ministeriet og deels hos en Deel af Præstestanden. Vi vide jo Alle, at medens man i andre Henseender er gaaet frem i Reformer, staaer man i Alt, hvad der angaaer Kirken og Geistligheden, næsten paa det samme Standpunkt som det, hvorpaa man stod ved den frie Forsatnings Indførelse. Det synes, som om der fra Ministeriets Side har været en Utilbøielighed til at antage sig, hvad der paa nogen Maade kunde angaae Kirken og Geistligheden. Det er, som om Kirken blev betragtet som en Stat i Staten, som man var utilbøielig til at lade Lovgivningsmagten røre ved. Jeg har idetmindste ikke paa anden Maade kunnet forstaae, hvorfor der ikke fra Regjerings Side er gjort endogsaa kun et saa lille Skridt, som det dog er at fremme denne Af- løsning af Offer og Accidenter. Den Deel af Præstestanden, som har modsat sig Af- løsningen, hører vel navnlig til den ældre Deel, og til Støtte for denne Modstand have de anført, at det var en smuk, gammel Skik, samt tillige et Baand mellem Præst og Menighed. Hvad det Første angaaer, at det skulde være

en smuk gammel Skik, saa vil jeg gjerne til- staae, at i sin Oprindelse kan Skikken være smuk nok. Gaae vi tilbage til Apostlenes Dage og tænke os den Maade, hvorpaa de forkyndte Ordet, og den Maade, de bleve lønnebe paa for deres Arbejde, saa finder jeg denne Lønningsmaade ganske i sin Orden, og kunne vi faae den gode gamle Tid tilbage, da Enhver, som sølte Kraft og Trang dertil, kunde tale og forkynde Ordet uden iforveien at hente sit Kaldsbrev fra Regjeringen, og uden at det blev gjort til Pligt for ham at studere Græsk, Latin eller hvad alle de Sprog hedde, som jeg ikke kan huske, og som maaskee mange Præster have glemt, og, uanset hvilken Stilling han indtog i Menigheden, saa vilde ogsaa jeg ansee det for en smuk Skik, om han blev lønnet med frivillige Gaver. Men Tiden er gaaet fremad, og den gode gamle Tid er forbi. Vi vide, at Præsterne indtage nu en anden Stil- ling; det er ikke længer Folk af Menigheden, som forkynde Ordet, men Folk, som have stu- deret dertil, og som mangen Gang ikke forkynde det, fordi de føle Trang dertil, men fordi det er deres Embedspligt, og derfor troer jeg, at denne Lønningsmaade ikke passer længer. De Mænd, som nu forkynde Ordet omkring i Me- nighederne, ere Folk, som, hvad Liv, Om- gang o. s. v. angaaer, ofte kun meget lidt kunne leve sammen med Menighederne. Vi have jo en Præstestand, hvis Medlemmer som oftest, paa samme Tid som de ere Præ- ster, tillige ere deres Sognes største Jordbru- gere, foruden at de lønnes med en Tiende, som er saa rigelig, at deres Indtægter mangen Gang er større end den, der følger med Kan- dets bedste Embeder, uanset, at de mange Gange have meget Lidet at bestille. Naar vi saa alligevel ville tale om den smukke Skik, at de lønnes med frivillige Offer, saa troer jeg, at det Smukke i denne Skik maaskee har eksisteret, men at det ikke eksisterer længer. Det kan see meget smukt ud, at Præsterne sende deres Offerbøder omkring, eller rettere lade deres Skolelærere besørge dem. De kunne see meget smukt ud, og kunne ogsaa være prydede med smukke Bibelsprog, som jeg har seet; men de gaae desuagtet under den almin- delige Benævnelse: Tiggesebøder, og alene deraf,